

Súd: Okresný súd Bratislava II
Spisová značka: 9C/80/2007
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1207211546
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 01. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Zuzana Gašpirová
ECLI: ECLI:SK:OSBA2:2016:1207211546.8

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava II v Bratislave, v konaní pred samosudcom Mgr. Zuzanou Gašpirovou, v právnej veci navrhovateľa: Rímskokatolícka cirkev, Farnosť Bratislava- Rača, Alstrova 121, Bratislava, IČO: 30 843 154, zastúpený: MAPLE & FISH, s.r.o., Dunajská 15/A, Bratislava, IČO: 36 718 432, proti odporcovi: Hlavné mesto Slovenskej republiky Bratislava, Primaciálne námestie 1, Bratislava, IČO: 00 603 481, o vydanie nehnuteľných vecí, takto

rozhodol:

Súd návrh **z a m i e t a** .

Odporcovi sa náhrada trov konania **n e p r i z n á v a** .

o d ô v o d n e n i e :

Návrhom na začatie konania, doručeným súdu dňa 26.4.2007, sa navrhovateľ domáhal voči odporcovi vydania a navrátenia vlastníctva k špecifikovaným nehnuteľnostiam, spolu s dokumentáciou, ktorá k nim prislúcha a náhrady trov konania. Písomným podaním zo dňa 2.2.2012 navrhovateľ požiadal o pripustenie zmeny petitu návrhu na začatie konania. Súd uznesením č.k. 9C 80/2007-83 zo dňa 6.3.2012, právoplatným dňa 23.3.2012, v znení opravného uznesenia č.k. 9C 80/2007-109 zo dňa 18.6.2012, právoplatným dňa 17.8.2012, zmenu petitu návrhu pripustil tak, že nový petit znel: "Odporca je povinný vydať a navrátiť navrhovateľovi vlastníctvo k nehnuteľnostiam:

parcela registra ". s parc. číslom XXXX/XXX, druh pozemku trvalý trávnatý porast o výmere 1306 m2, katastrálne územie O., vytvorená Geometrickým plánom č. XXXX/XX zo dňa 10.12.2011 vyhotovený T. G. Z., autorizačne overeným N., N. V., autorizovaným geodetom a kartografom dňa 10.12.2011 pod číslom XXXX/XXXX, parcela je vytvorená z parcely registra ". S. s parcelným číslom č. XXXX/X, druh pozemku zastavané plochy a nádvoria o výmere 7478 m2, z parcely registra ". s parcelným číslom XXXX/X, druh pozemku zastavané plochy a nádvoria o výmere 17517 m2 a z parcely registra ". s parcelným číslom č. XXXX/X druh pozemku ostatné plochy o výmere 31383 m2, ktoré sú vedené Katastrálnym úradom v Bratislave, Správou katastra pre Hlavné mesto SR Bratislavu na LV č X, k.ú. O., obec X.- T..Č.. G., okres X. N.; novovytvorená parcela č. XXXX/XXX je celá vytvorená z pôvodnej pozemkovoknižnej parcely č. XXXX/X, druh pozemku: roľa, o výmere 40282 m2, vedenej v PKV č. XXX, W..Ú. G.;

parcela registra ". s parc. č. XXXX/XXX, druh pozemku trvalý trávnatý porast o výmere 5954 m2, katastrálne územie O., vytvorená Geometrickým plánom č. XXXX/XX zo dňa 10.12.2011 vyhotovený T. G. Z., autorizačne overeným N., N. V., autorizovaným geodetom a kartografom dňa 10.12.2011 pod číslom XXXX/XXXX, parcela je vytvorená z parcely registra ". s parc. č. XXXX/X, druh pozemku zastavané plochy a nádvoria o výmere 7478 m2, z parcely registra ". s parc. č. XXXX/X, druh pozemku zastavané plochy a nádvoria o výmere 17 517 m2, , ktoré sú vedené Katastrálnym úradom v Bratislave,

Správou katastra pre Hlavné mesto SR Bratislavu na LV č X, k.ú. O., obec X.- T.Č.. G., okres X. N.; novovytvorená parcela č. XXXX/XXX je celá vytvorená z pôvodnej pozemkovoknižnej parcely č. XXXX/X, druh pozemku: roľa, o výmere 40282 m2, vedenej v PKV č. XXX, W..Ú. G.;

parcela registra ". s parc. č. XXXX/XXX, druh pozemku trvalý trávnatý porast o výmere 15188 m2, katastrálne územie O., vytvorená Geometrickým plánom č. XXXX/XX zo dňa 10.12.2011 vyhotovený T. G. Z., autorizačne overeným N., N. V., autorizovaným geodetom a kartografom dňa 10.12.2011 pod číslom XXXX/XXXX, parcela je vytvorená z parcely registra ". s parc. č. XXXX/X, druh pozemku zastavané plochy a nádvoria o výmere 17 517 m2, z parcely registra ". s parc. č. XXXX/XX, druh pozemku ostatné plochy o výmere 20 157 m2, , ktoré sú vedené Katastrálnym úradom v Bratislave, Správou katastra pre Hlavné mesto SR Bratislavu na LV č X, k.ú. O., obec X.- T.Č.. G., okres X. N.; novovytvorená parcela č. XXXX/XXX sčasti vytvorená z pôvodnej pozemkovoknižnej parcely č. XXXX/X, druh pozemku: roľa, o výmere 40282 m2, vedenej v PKV č. XXX, W..Ú. G., sčasti z pôvodnej pozemkovoknižnej parcely č. XXXX/X, druh pozemku roľa o výmere 46 066 m2, vedenej v PKV č. XX, W..Ú. G.Č.;

(pozn. súdu- ďalej len "sporné nehnuteľnosti")

všetko do troch dní odo dňa právoplatnosti rozsudku.

Odporca je súčasne povinný uhradiť navrhovateľovi trovy konania a trovy právneho zastúpenia, to všetko do troch dní odo dňa právoplatnosti rozsudku na účet právneho zástupcu navrhovateľa."

Svoj návrh na začatie konania odôvodnil navrhovateľ tým, že bol (pôvodne používaný názov Rímskokatolícka cirkev v Račisdorfe) vlastníkom nehnuteľností, zapísaných v PK vložke č. XXX H. XX , v k.ú. G. (J. O.). Tieto nehnuteľnosti prešli z jeho vlastníctva do vlastníctva štátu v zmysle § 3 ods. 1 písm. c) zákona č. 161/2005 Z.z. o navrátení vlastníctva k niektorým nehnuteľným veciam cirkvám a náboženským spoločnostiam a prechode vlastníctva k niektorým nehnuteľnostiam (ďalej len " zákon č. 161/2005Z.z."). Navrhovateľ dňa 27.4.2006 vyzval odporcu v zmysle zákona č. 161/2005 Z.z. na navrátenie vlastníctva a vydanie nehnuteľných vecí, nachádzajúcich sa v k.ú. G. (J. O.) vedených v PKV č. XXX. Podľa názoru navrhovateľa spĺňal v čase výzvy na vydanie všetky zákonné predpoklady stanovené zákonom č. 161/2005 Z.z.. V prvom rade navrhovateľ má právnu subjektivitu, ako útvar Rímskokatolíckej cirkvi. Taktiež Rímskokatolícka cirkev pôsobí aj v súčasnosti na území SR, má tu svoje sídlo a je riadne registrovaná. Nehnuteľnosti, ktorých vydania sa navrhovateľ domáha, tvoria poľnohospodársku pôdu, čo vyplýva z údajov v PK vložkách č. XXX H. XX ako aj z priloženej identifikácie parcel. Poukázal tiež na znenie § 3 ods. 1 písm. c) a § 4 ods. 1 zákona č. 161/2005 Z.z.

V rámci písomného doplnenia návrhu na začatie konania zo dňa 4.3.2009, navrhovateľ zdôraznil, že v rámci písomnej výzvy na navrátenie vlastníckeho práva zo dňa 27.4.2006, adresovanej odporcovi, riadne označil reštitučný zákon, na základe ktorého si uplatnil nárok, označil odporcu ako povinnú osobu, preukázal, že je oprávnenou osobou a určil dôvod na základe ktorého prešli sporné nehnuteľnosti do vlastníctva štátu s odkazom na § 3 reštitučného zákona. Neobstálo by preto tvrdenie, že reštitučný nárok navrhovateľa zanikol, lebo nepriložil k výzvam dotknuté PK vložky, v dôsledku čoho nemohol odporca právny nárok posúdiť. PK vložka má totiž charakter verejnej listiny. Navrhovateľ si svoj reštitučný nárok uplatnil riadne a včas (v zákonom stanovenej lehote do 30.4.2006). Náležitosti výzvy na vydanie nehnuteľných vecí vymedzuje zákon č. 161/2005 Z.z. len po formálnej stránke (písomná forma) a nie po stránke obsahovej. Povinnosťou navrhovateľa bolo preto len osvedčenie oprávnenosti svojho nároku a ak by odporca nebol s obsahom výzvy a príloh uzrozumený, mal navrhovateľa vyzvať na doplnenie dokladov tak, ako to je bežné pri reštitúciách fyzických osôb pred pozemkovými úradmi. Účelom oboch reštitučných zákonov (zákony č. 161/2005 Z.z. a č. 503/2003 Z.z.) je náprava krívd spôsobených na majetku oprávnených osôb v predchádzajúcom režime. V prípade uplatnenia si reštitučných nárokov fyzickými osobami príslušný orgán nespochybňoval výzvy, kde si oprávnená osoba uplatnila svoj nárok len konštatovaním, že si tento uplatňuje. Z dôvodovej správy k zákonu č. 161/2005 Z.z. je zrejmé, že zákon má poskytnúť rovnakú ochranu vlastníctva fyzickým osobám a cirkvám. Znamená to, že fyzické osoby a cirkvi majú rovnaké postavenie. V tejto súvislosti navrhovateľ poukázal aj na rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3Cz 2/1992 zo dňa 29.1.1992, v zmysle ktorého ak oprávnená osoba včas a v predpísanej lehote vyzve povinnú osobu na vydanie veci, nedoloží ju ale požadovanými dokladmi, prípadne tieto pripojí až po uplynutí prekluzívnej lehoty, takouto výzvou uplatnené právo na vydanie veci treba považovať za právo uplatnené včas. Tento rozsudok odkazuje na zákon č. 403/1990, pričom podľa tohto zákona bola zákonná úprava preukázania reštitučného titulu ešte prísnejšia ako je podľa zákona č. 161/2005 Z.z.

Odporca v rámci svojho písomného vyjadrenia k návrhu na začatie konania zo dňa 28.3.2012, namietal dôvodnosť uplatneného nároku a žiadal návrh zamietnuť. Všetky sporné pozemky boli oddelené podľa priloženého Geometrického plánu č. XXXX/XX zo dňa 10.12.2011, pričom v súčasnom operáte katastra nehnuteľností sú evidované na LV č. X, k.ú. O. pre vlastníka Hlavné mesto SR Bratislavu ako druhy pozemkov zastavané plochy a nádvoria a ostatné plochy. V zmenenom petite návrhu navrhovateľ uvádza u novovytvorených pozemkov ako druh: trvalý trávnatý porast. Uvedené považuje odporca za účelové. V prvom rade geometrický plán je len technickým podkladom pre určenie predmetu sporu a ako taký nezakladá zmenu druhu pozemkov z nepoľnohospodárskej pôdy, evidovanej v katastri nehnuteľností na poľnohospodársku pôdu. V prípade vyhovenia návrhu na začatie konania, by súd nahrádzal rozhodovaciú činnosť obvodného pozemkového úradu v zmysle z. 220/2004 Z.z., ktoré v predmete zákona podľa § 1 ods. 1 písm. d) upravuje postup pri zmene pozemku a podľa § 23 je vecne príslušný na takéto rozhodovanie obvodný pozemkový úrad. Uvedené by nesporne odporovalo aj ustanoveniu § 7 ods. 1 a 3 Občianskeho súdneho poriadku. V čase podania výzvy na vydanie nehnuteľností aj v čase podania návrhu na začatie konania boli sporné nehnuteľnosti v operáte katastra nehnuteľností vedené ako zastavané plochy a nádvoria a ostatné plochy. Podľa § 2 ods. 1 písm. a) zákona č. 161/2005 Z.z. vlastnícke právo sa vracia k nehnuteľným veciam, ktoré tvoria poľnohospodársku pôdu. Podľa § 2 písm. b) zákona č. 220/2004 Z.z. sa poľnohospodárskou pôdou rozumie produkčne potencionálna pôda evidovaná v katastri nehnuteľností ako orná pôda, chmeľnice, vinice, ovocné sady, záhrady a trvalé trávnaté porasty. Pozemky parc. č. XXXX/X H. X, XXXX/X XXXX/XX sú v katastri nehnuteľností evidované ako statné plochy a zastavané plochy a nádvoria a teda nespĺňajú zákonné podmienky na ich vydanie. Pozemok parc. č. XXXX/XXX predstavuje v reáli upravenú plochu verejnej zelene so vzrastlými stromami a v časti je pozemok neupravený. Pozemok parc. č. XXXX/XXX sa nachádza za oplotením športoverekreačného zariadenia Z. L. a susedí s pozemkom parc. č. XXXX/X, na ktorom je volejbalové ihrisko a parc. č. XXXX/X, na ktorom je postavená športová nafukovacia hala. Na pozemku parc. č. XXXX/XXX boli v minulosti postavené drevené chatky, celý pozemok je neupravený a obohnán starým zdevastovaným oplotením a nachádzajú sa na ňom vzrastlé stromy. Pozemky parc. č. XXXX/XXX a parc. č. XXXX/XXX boli a ešte aj dnes sú sčasti využívané ako súčasť športového areálu Z. L.. K takýmto pozemkom sa v zmysle z. 161/2005 Z.z. nenavracia.

Navrhovateľ v rámci písomného stanoviska zo dňa 15.10.2014 zhrnul svoju argumentáciu. Opätovne zdôraznil splnenie všetkých podmienok, ktoré reštitučný zákon vyžaduje. V prvom rade si uplatnil nárok riadne a včas reštitučnou výzvou a žalobou na súde, navrhovateľ dodržal prekluzívnu lehotu v zmysle § 5 ods. 1 reštitučného zákona a svoj nárok si uplatnil výzvou zo dňa 27.4.2006, v ktorej označil nehnuteľnosti nezameniteľným spôsobom a uviedol tiež reštitučný dôvod s odkazom na ustanovenie § 3 ods. 1 písm. c) reštitučného zákona. Poukázal na viaceré rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky a Ústavného súdu Slovenskej republiky, v zmysle ktorých pre riadne uplatnenie nároku postačovalo ak oprávnená osoba označila nehnuteľnosti hoc aj odkazom na PKV a katastrálne územie a rovnako bolo postačujúce, ak reštitučný dôvod bol označený odkazom na zápis v PKV, z ktorého je zistiteľný. Výzva navrhovateľa preto jednoznačne spĺňala podmienky zákona. Nárok navrhovateľa je dôvodný aj preto, že k odňatiu vlastníckeho práva došlo v rozhodnom období niektorým zo zákonných titulov. Rovnako navrhovateľ zdôraznil, že v konaní preukázal vecnú legitímáciu účastníkov konania. Pôvodným vlastníkom sporných nehnuteľností bola Rímskokatolícka cirkev v Račičdorfe. Oprávneným subjektom pre uplatnenie nároku je navrhovateľ, čo vyplýva z potvrdenia Rímskokatolíckej cirkvi, Bratislavskej arcidiecézy zo dňa 10.10.2014 č. XXXX/XXXX a potvrdenia MK SR zo dňa 14.10.2014 č. T-XXXX/XXXX-XXX/XXXXX. Nakoľko sporné pozemky boli cirkevným majetkom je výlučným právom Rímskokatolíckej cirkvi, aby určila subjekt, ktorý bude uplatňovať reštitučný nárok. V zmysle § 2 ods. 2 reštitučného zákona je oprávneným subjektom nielen cirkev ako celok ale aj jej útvary, ktoré majú vlastnú subjektivitu. Tento záver prijal v rámci svojich rozhodnutí aj Najvyšší súd Slovenskej republiky (sp.zn.1 Cdo 48/2009). V tejto súvislosti dal navrhovateľ do pozornosti súdu aj prípis Konferencie biskupov Slovenska z 12.3.2002 v zmysle ktorého farnosti sú právnymi nástupcami rímskokatolíckych fondov, školských fondov, fár, kostolov, oltárnictiev, obročí a iných rímskokatolíckej cirkvi patriacich fundácií a základín majúcich podstatu v rímskokatolíckej cirkvi vlastnú. Prechádza na ne všetok hnutel'ny ako aj nehnuteľný majetok zapísaný v PK alebo v KN. V tejto súvislosti poukázal aj na čl. 2 ods. 1 Základnej zmluvy uzavretej medzi SR a Svätou stolicou, uverejnenej v oznámení MZVSR č. 326/2001 Z.z. a čl. 24 ods. 3 Ústavy SR. Všetky vyššie uvedené argumenty a predložené dokumenty, ako aj rozhodnutia súdov osvedčujú aktívnu legitímáciu navrhovateľa, ako aj skutočnosť, že tento má právnu subjektivitu a ako taký je spôsobilý vlastniť hnutel'ny ako aj nehnuteľné veci. Rovnako je daná aj

pasívna vecná legitímácia odporcu. S poukazom na § 4 ods. 1 reštitučného zákona povinnou osobou je právnická osoba, ktorý ku dňu účinnosti tohto zákona spravuje nehnuteľné veci vo vlastníctve SR, obce alebo nehnuteľnú vec drží. Sporné veci sú na LV vedené v prospech odporcu. Rovnako je naplnená aj podmienka, že sporné pozemky tvoria spôsobilý predmet vydania. Geometrický plán predstavuje najpresnejšiu identifikáciu a geodet pri novovytvorených nehnuteľnostiach označil druh pozemku podľa ich reálneho stavu. Geometrický plán si nechal navrhovateľ zhotoviť práve za účelom odčlenenia tých častí nehnuteľností, ktorých vydanie v zmysle reštitučného zákona je možné. Ako vyplýva zo zákona, je možné vydať nehnuteľnosti, ktoré tvoria poľnohospodársku pôdu, hospodárske budovy a iné stavby, ktoré patria k pôvodnej hospodárskej usadlosti. Pre posúdenie spôsobilosti predmetu vydania sú rozhodujúce viaceré skutočnosti a to: reálny stav nehnuteľnosti bez ohľadu na to, ako je spravovaná v katastri a v prípade zastavania nehnuteľnosti, podstatným kritériom je charakter a účel tejto stavby, teda to, či tvorí pôvodnú hospodársku usadlosť alebo hospodársku stavbu. Nie je prekážkou vydania to, že nehnuteľnosť je v katastri spravovaná ako zastavané plochy a nádvorcia alebo ostatné plochy a ani to, ak je reálne zastavaná. Navrhovateľ sa v tomto konaní domáha vydania nehnuteľností, ktoré nie sú zastavané a v geometrickom pláne sú spravované ako trvalý trávnatý porast a majú kód spôsobu využitia 7, čo predstavuje pozemok lúky a pasienky, trvalo porastené trávami alebo pozemok dočasne nevyužívaný pre trvalý trávny porast. V tejto súvislosti poukázal na rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. M- Sždov 13/2002, Krajského súdu v Nitre sp. zn. 6Co 84/2012 a rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sl. Zn. 4Cdo 238/2013.

Odporca v rámci písomného vyjadrenia zo dňa 17.10.2014 namietal, že právnu úpravu v zákone č. 161/2005 Z.z. nemožno obsahovo porovnávať s úpravou v zákone č. 503/2003 Z.z. Zákon č. 161/2005 nepozná inštitút náhrady za pozemky, ku ktorým sa vlastnícke právo nenavracia, navrátiť vlastnícke právo podľa § 2 ods. 1 možno len k tým pozemkom, ktoré v súčasnosti tvoria poľnohospodársku pôdu, čo je v súlade s účelom zákona to navrátiť vlastnícke právo k takým pozemkom, ktoré je možné poľnohospodársky využiť. Nestačí teda to, že nehnuteľnosti tvorili v minulosti poľnohospodársku pôdu. Zároveň tieto musia byť súčasnej dobe evidované ako poľnohospodárska pôda v katastri nehnuteľností. V písomnom vyjadrení zo dňa 28.4.2015 odporca poukázal na obsah Územného plánu HM SR Bratislavy, kde sú sporné pozemky určené na využitie územia: šport, telovýchova a voľný čas, číslo funkcie 401, rozvojové územie, informačný kód X. Keďže sporné pozemky je možné užívať len v rozsahu funkcií územného plánu a v súlade s druhom pozemku evidovaného v katastri nehnuteľností, tieto nemožno vydať.

V záverečnej fáze súdneho konania a to po vypočutí svedkýň Z. Č. a W. U., navrhovateľ zotrval na svojich písomných vyjadreniach. Všetky parcely, ktorých vydania sa v konaní domáha (a ktoré sú vytvorené z pôvodných pozemkovoknižných parciel č. 4357/3- vedenej v PKV č. XXX, Č.. XXXX/X- vedenej v PKV č. XX a č. XXXX/X- vedenej v PKV č. XX) boli v PKV pôvodne označené ako druh pozemku-roľa. Je preto zrejmé, že išlo o poľnohospodársku pôdu. Rovnako v súčasnej dobe predstavujú tieto nehnuteľnosti trvalý trávnatý porast, a teda sa rovnako jedná o poľnohospodársku pôdu. Na tomto závere nemení nič ani skutočnosť, že sú vedené v katastri nehnuteľnosti ako zastavané plochy a nádvorcia alebo ostatné plochy. Opätovne poukázal na geometrický plán, kde geodet označil druhy pozemkov podľa jeho reálneho stavu ako trvalé trávnaté porasty s kódom spôsobu využitia 7, čo predstavuje lúky a pasienky trvalo porastený trávami alebo pozemok dočasne nevyužívaný pre trvalý trávny porast. Prekážkou vydania nie je to, ako je nehnuteľnosť evidovaná v katastri nehnuteľnosti, ale jej reálny stav, teda či ide o nehnuteľnosť skutočne zastavanú stavbou a ak áno, rozhodujúcim je charakter a účel stavby, teda či ide o hospodársku stavbu, prípadne inú stavbu, ktorá súvisí s poľnohospodárskym alebo lesným pôdnym fondom. Poukázal rovnako na skutočnosť, že sporné pozemky nie sú zastavané, nachádzajú sa na nich vzrastlé stromy a tráva, neupravovaná zeleň. Reálny stav teda nezodpovedá stavu evidovanému v katastri nehnuteľnosti ale stavu zaznačenom v geometrickom pláne. Reštitučný zákon nevyžaduje, aby sa vydávané pozemky v čase ich vydania aj reálne na poľnohospodársku výrobu využívali. Ich súčasný stav nebráni ich využitiu na poľnohospodárske účely. Za týmto účelom predložil navrhovateľ fotodokumentáciu susedného pozemku, ktorý je taktiež vo vlastníctve odporcu a na ktorom sa pasú ovce. Je teda zrejmé, že uvedená oblasť sa môže využívať aj na chov hospodárskych zvierat. Rovnako na sporných pozemkoch je možné vysadiť a pestovať rôzne plodiny, stromy, kvety a takéto využitie môže dopĺňať súčasné využitie areálu na rekreáciu a šport. Skutočnosť, že tieto pozemky sú využívané na rôzne kultúrne podujatia, parkovanie motorových vozidiel (avšak reálne tu zriadené parkovisko nie je, ale ide o neoplostenú zeleň s bezproblémovým prístupom v blízkosti areálu Z. L., ktorú návštevníci na

tento účel využívajú) nie je určujúca pre rozhodnutie, či ide o spôsobilý predmet vydania. Predmetné pozemky sú jednoznačne poľnohospodárskou pôdou.

Rovnako odporca zotrval na svojom stanovisku a žiadal, aby súd návrh zamietol. Poukázal na dikciu zákona a konkrétne § 2 zákona č. 161/2005 Z.z. podľa ktorého sa vlastnícke právo vracia k nehnuteľným veciam, ktoré tvoria poľnohospodársku pôdu a navyše sú takto evidované v súčasnom katastri nehnuteľností. Tieto skutočnosti, nie sú v tomto prípade splnené. Na podporu svojich argumentov predložil rozhodnutia súdov Slovenskej republiky, pričom kládol dôraz aj na obsah svedeckých výpovedí, kedy svedkyne zhodne uviedli, že pozemky sa poľnohospodársky neobrábajú a ani nie je uvažované s takýmto ich využitím. Sú určené pre športovo rekreačné činnosti v rámci areálu Z. L., čo je v súlade s územným plánom. Okrem toho, je možné navrátiť vlastníctvo k nehnuteľnostiam, ktoré sú v katastri označené ako zastavané plochy a nádvorcia len v prípade, ak navrhovateľ preukáže, že tieto slúžia bezprostredne poľnohospodárskej výrobe alebo sú pre ňu nepostrádateľné. Sporné pozemky takúto charakteristiku jednoznačne nespĺňajú.

Súd v zmysle ustanovenia § 101 ods. 2 O.s.p. prejednal vec v neprítomnosti navrhovateľa, ktorý mal doručenie predvolania na jednotlivé pojednávania riadne vykázané, netrval na svojej účasti na pojednávaní ani nežiadal súd o jeho odročenie, jeho neúčasť vždy ospravedlnil jeho právny zástupca.

Súd vykonal dokazovanie výsluchom svedkyň Z. Č. a W. U., a oboznámením sa s obsahom listinných dôkazov: potvrdením MK SR o právnej subjektivite zo dňa 27.2.2006, listom Rímskokatolíckej cirkvi, Bratislavsko-trnavskej arcidiecézy č. XXXX/XX zo dňa 13.3.2007, listom Bratislavsko-trnavského arcibiskupského úradu č. XXXX/XX zo dňa 22.3.2002, potvrdením MK SR o právnej subjektivite a právnom nástupníctve zo dňa 14.10.2014, potvrdením Rímskokatolíckej cirkvi-Bratislavskej arcidiecézy o právnom nástupníctve zo dňa 10.10.2014, prípisom Konferencie biskupov Slovenska z 12.3.2002, výzvou na navrátenie vlastníctva k nehnuteľným veciam v katastrálnom území G.- pozemkovoknižná vložka č. XXX zo dňa 21.4.2006, pozemkovoknižnou vložkou č. XXX, výpisom z LV č. X, identifikáciou parciel zo dňa 21.2.2006, výmerom Ústredného národného výboru v Bratislave zo dňa 6.2.1950, výzvou na navrátenie vlastníctva k nehnuteľným veciam v katastrálnom území G.- pozemkovoknižná vložka č. XX zo dňa 21.4.2006, pozemkovoknižnou vložkou č. XX, identifikáciou parciel zo dňa 21.2.2006, rozhodnutím Obvodného pozemkového úradu v Bratislave č.j. XXXX/XX, Z.. G.- XXXX/XXX/XXXX/IHO zo dňa 23.7.2007, žiadosťou o navrátenie nehnuteľností N.. Y. O. zo dňa 20.12.2004, Geometrickým plánom č. XXXX/XX vyhotovenom T.. G. Z. zo dňa 21.12.2011 (pozn. súdu- prílohová obálka č. 79), fotodokumentáciou sporných pozemkov (č.l. 90 až 99, 132- 147), snímkom z Geometrického plánu č. XXXX/XXXX s vyznačením skutkočného stavu, Územnoplánovacou informáciou Magistrátu HM SR Bratislavy zo dňa 20.4.2015, dohodou o ukončení nájmu nehnuteľností k zmluve o nájme č. XXXXXXXXXXXXX zo dňa 31.7.2007, v znení dodatku č. 1 zo dňa 30.6.2009, zo dňa 5.12.2014, protokolom o zverení nehnuteľného majetku HM SR Bratislavy a s ním súvisiacich práv a záväzkov do správy mestskej príspevkovej organizácie Správe telovýchovných a rekreačných zariadení HM SR Bratislavy č. XXXXXXXXXXXXX zo dňa 25.11.2014, zmluvou o nájme č. XXXXXXXXXXXXX zo dňa 31.7.2007 a jej prílohami č. 1 a 2, protokolom o odňatí správny nehnuteľného majetku HM Sr Bratislavy č. XXXXXXXXXXXXX zo dňa 31.7.2007, odpisom uznesenia Mestského zastupiteľstva HM Sr Bratislavy č. XXX/XXXX zo dňa 4.7.2007, prijatého k návrhu dodatku č. 1 zriaďovacej listiny príspevkovej organizácie Správy telovýchovných a rekreačných zariadení HM SR Bratislavy zo dňa 26.7.2007, protokolom č. XX/XX o zverení majetku HM SR Bratislavy do správy Správy telovýchovných a rekreačných zariadení zo dňa 17.9.1996, fotodokumentáciou susediacich pozemkov č.l. 282 a 283 , obhliadkou sporných nehnuteľností dňa 10.4.2015, na ktorej súd vyhotovil fotodokumentáciu, založenú na č.l. 180 až 189 a zistil nasledovný skutkový stav:

K otázke existencie právnej subjektivity ako aj aktívnej legitímácie v konaní boli do spisu predložené viaceré listinné dôkazy. V liste MK SR zo dňa 27.2.2006 bolo potvrdené, že Rímskokatolícka cirkev v Slovenskej republike je v zmysle zákona č. 308/1991 Z.z. štátom registrovanou cirkvou. S poukazom na Kódex kánonického práva a prípis Konferencie biskupov Slovenska, cirkevný odbor MK SR potvrdil, že Rímskokatolícka cirkev farnosť X.- G., H. XXX, Bratislava má právnu subjektivitu a jej štatutárnym zástupcom je farár alebo správca farnosti, ktorého menuje bratislavsko- trnavský arcibiskup. V obdobnom obsahovom duchu je aj potvrdenie riaditeľa kancelárie ABÚ, zastupujúceho Rímskokatolícku cirkev, Bratislavsko-trnavskú arcidiecézu, zo dňa 13.3.2007, v rámci ktorého je konštatované, že subjektom práv v zmysle zákona č. 308/1991 Z.z. je Rímskokatolícka cirkev , farnosť X.- G.. Podľa

predpisu kánonu 515, § 3 Kódexu kánonického práva ju zastupuje J. T. W.- administrátor farnosti, ako štatutárny zástupca. Tento bol ustanovený za administrátora listom arcibiskupa- metropolitu zo dňa 22.2.2002. Rovnako list MK SR, cirkevného odboru zo dňa 14.10.2014 potvrdzuje skutočnosť, že rímskokatolícka cirkev, Farnosť X.- G. má právnu subjektivitu a je právnym subjektom s právom nástupníctva vo vlastníctve nehnuteľností Rímskokatolíckej cirkvi, ktoré sú vedené v PKV č. XX H. XXX v k.ú. G., zapísané na subjekt rímskokatolíckej cirkvi s označením "Rímskokatolícka cirkev v Račištorfe, resp. Récsei róm.kath.egyház. Jej štatutárnym zástupcom je farár alebo správca farnosti, ktorého menuje bratislavský arcibiskup. Podľa potvrdenia Rímskokatolíckej cirkvi, Bratislavská arcidiecéza, právnym subjektom s právom nástupníctva vo vlastníctve nehnuteľností Rímskokatolíckej cirkvi, ktoré sú vedené v PKV č. XX H. XXX P. W..Ú.. G. (Račišdorf), zapísané na subjekt Rímskokatolíckej cirkvi s označením "Rímskokatolícka cirkve v Račišdorfe, resp. Récsei róm.kath. egyház", je Rímskokatolícka cirkev, Farnosť X.- G.. V prípise Konferencie biskupov Slovenska z 12.3.2002 je konštatované, že právnu subjektivitu majú i farnosti, zastúpené farárom alebo správcom farnosti. Farnosti sú právnymi nástupcami rímskokatolíckych fondov, školských fondov, fár, kostolov, oltárnictiev, obročí a iných rímskokatolíckej cirkvi patriacich fundácií a základnin, majúcich podstatu v rímskokatolíckej cirkvi vlastnú. Prechádza na ne všetko hnutelný, ako aj nehnuteľný majetok zapísaný v pozemkovej knihe alebo v katastri nehnuteľností.

Výzvou zo dňa 21.4.2006 (doručenu Magistrátu HM SR Bratislavy dňa 27.4.2006) vyzval navrhovateľ odporcu na navrátenie vlastníctva k nehnuteľným veciam v katastrálnom území G.- PK vložka č. XXX a to v zmysle § 4 ods. 1 zákona č. 161/2005 z.z.. Nehnuteľnosti boli v tejto výzve špecifikované podľa ich zápisu vo výpise z PK vložky č. XXX z 21.2.2006 a identifikácie parciel č. L.-XX/XXXX z 21.2.2006 a to pozemkovoknižná parcela č. XXXX/X roľa o výmere 7 jutár (40.285 m²). Nehnuteľnosť prešla do vlastníctva štátu z dôvodu uvedenom v zákone § 3 ods. 1 písm. c), čo osvedčuje zápis v PK vložke č. XXX pod B12 a to na základe výmeru č. XXX-XX/XX-XXXX-E.-XXX/XXXX z 6.2.1950. Navrhovateľ zároveň priložil aj výpis z PK vložky č. XXX, v zmysle ktorej je zrejmé, že parcela č. XXXX/X bola prevedená podľa vyššie špecifikovaného výmeru v zmysle z. č. 46/48 Zb. na Československý štát- zast. MNV Bratislava. V zmysle identifikácie parciel Správy katastra pre HM SR Bratislavu zo dňa 21.2.2006 je zrejmé, že časť pôvodného pozemku parc. č. XXXX/X vedený v PK vložke č. XXX bol následne v katastri nehnuteľností evidovaný ako pozemok parc. č. XXXX/X, parc. č. 4357/4, parc. č. XXXX/X a parc. č. XXXX/X, pričom ako užívateľ figurovalo Hlavné mesto SR Bratislava.

Obdobnou výzvou zo dňa 21.4.2006, rovnako doručenu dňa 27.4.2006, vyzval navrhovateľ odporcu aj na navrátenie vlastníctva k nehnuteľným veciam v katastrálnom území G.- PK vložka č. XX a to v zmysle § 4 ods. 1 zákona č. 161/2005 z.z.. Nehnuteľnosti boli v tejto výzve špecifikované podľa ich zápisu vo výpise z PK vložky č. XX z 21.2.2006 a identifikácie parciel č. L.-XX/XXXX z 21.2.2006 a to pozemkovoknižná parcela č. XXXX/X roľa o výmere 8 jutár 8 siah (46.066 m²) a pozemkovoknižná parcela č. XXXX/X roľa o výmere 8 jutár 1342 siah (50.864 m²). Nehnuteľnosti prešli do vlastníctva štátu z dôvodu uvedenom v zákone § 3 ods. 1 písm. c), čo osvedčuje zápisom v PK vložke č. 11 pod X. a to na základe výmeru č. XXX-XX/XX-XXXX-E.-XXX/XXXX z 6.2.1950. Navrhovateľ zároveň priložil aj výpis z PK vložky č. XX, v zmysle ktorej je zrejmé, že parcela č. XXXX/X H. XXXX/X bola prevedená podľa vyššie špecifikovaného výmeru v zmysle z. č. 46/48 Zb. na Československý štát- zast. MNV Bratislava. V zmysle identifikácie parciel Správy katastra pre HM SR Bratislavu zo dňa 21.2.2006 je zrejmé, že časť pôvodného pozemku parc. č. XXXX/X vedený v PK vložke č. XX bol následne v katastri nehnuteľností evidovaný ako pozemok parc. č. XXXX/X, parc. č. XXXX/XX, parc. č. XXXX/X, a časť pôvodného pozemku parc. č. XXXX/X vedený v PK vložke č. XX bol následne evidovaný v katastri nehnuteľností ako pozemok parc. č. XXXX/X a parc. Č. XXXX/XX pričom ako užívateľ figurovalo (v oboch prípadoch)Hlavné mesto SR Bratislava.

Navrhovateľ predložil súdu výmer Ústredného národného výboru v Bratislave zn. XXX-XX/XX-XXXX-N.-XXX/XXXX zo dňa 6.2.1950, ktorým štát podľa § 1 ods. 3 zákona č. 46/1948 Sb. vykúpil z pozemkového vlastníctva Rím.kat. cirkevnej obce, Bratislava E.-G. nehnuteľnosti, nachádzajúce sa v k.ú. mesta Bratislavy E.-G.Č., okem iných zapísané aj na vl. č. XXX H. XX.

Po nahliadnutí do výpisu z LV č. X súd zistil, že pozemok parc. č. XXXX/X a pozemok parc. č. XXXX/X sú v katastri vyznačené ako druh pozemku zastavané plochy a nádvoria s kódom spôsobu využitia XXXXX (pozemok, na ktorom je postavená budova bez súpisného čísla). Pozemok parc. č. XXXX/X a parc. č. XXXX/XX je v katastri vyznačený ako druh pozemku ostatné plochy s kódom spôsobu

využitia XXXXX (pozemky, ktoré slúžia pre športové a rekreačné účely- športové ihriská, golfové ihriská, štadióny, kúpaliská, bazény a iné). Ako vlastníak pozemkov figurovalo Hlavné mesto SR Bratislava.

Z predloženého geometrického plánu č. XXXX/XX je zrejmé, že ním došlo k vytvoreniu parcel č. XXXX/XXX, Č.. XXXX/XXX H. XXXX/XXX (navrátenia vlastníckeho práva ku ktorým sa navrhovateľ v konaní domáha). Tieto parcely v zmysle stavu zaznačeného v katastri nehnuteľností boli vytvorené z časti parcel č. XXXX/X, Č.. XXXX/X, Č.. XXXX/XX H. XXXX/X.

Magistrát HM SR Bratislavy, oddelenie územného rozvoja mesta, v liste zo dňa 20.4.2015, konštatoval, že územný plán HM SR Bratislavy, rok 2007, stanovuje pre územie, ktorého súčasťou sú pozemky parc. č. XXXX/XXX, XXXX/XXX H. XXXX/XXX funkčné využitie územia: šport, telovýchova a voľný čas, číslo funkcie XXX, rozvojové územie, informačný kód X. V územnom pláne HM SR Bratislavy predmetnými pozemkami prechádza navrhovaná komunikácia, zároveň okrajom územia je vedená aj navrhovaná hlavná cyklistická trasa. V liste sú ďalej uvedené podmienky funkčného využitia plôch: územia prevažne areálového charakteru s využitím pre šport a telesnú výchovu tvorené krytými športovými zariadeniami, športovými otvorenými ihriskami a zariadeniami, špecifickými zariadeniami športu slúžiacimi pre organizovanú telovýchovu, výkonnostný šport, amatérsky šport a územia slúžiace športovým aktivitám vo voľnom čase. Súčasťou územia je dopravné a technické vybavenie a plochy líniovej a plošnej zelene. Parcely sú súčasťou územia, ktoré je definované ako rozvojové územie. V danom území územný plán stanovuje nasledovné regulatívy intenzity využitia územia, viažuce sa k určenému funkčnému využitiu: informačný kód X- rozvojová plocha je natoľko významná alebo špecifická, že jej regulácia je reálne, až na základe preverenia súťažou alebo na podklade podrobnejšieho riešenia na úrovni urbanistickej štúdie zóny.

V konaní bolo ďalej preukázané, a to predloženými zmluvami o nájme a protokolmi o zverení nehnuteľného majetku, že pozemky parc. č. XXXX/X H. Č.. XXXX/X boli od roku 1995 až do súčasnej doby (aktuálne je platný protokol o zverení nehnuteľného majetku HM SR Bratislavy č. XXXXXXXXXXXXX zo dňa 25.11.2014) zverené či už do správy alebo nájmu Správe telovýchovných a rekreačných zariadení HM SR Bratislavy, mestskej príspevkovej organizácie, IČO: 00 179 663 (ďalej len "STARZ"). STARZ predstavuje príspevkovú organizáciu, ktorá v zmysle výpisu z registra organizácii, vedeného Štatistickým úradom SR, má ako hlavnú činnosť registrovanú prevádzku športových zariadení.

Súd dňa 10.4.2015 vykonal obhliadku sporných nehnuteľností, pričom z nej vyhotovil aj fotodokumentáciu, založenú v spise na č.l. 179 až 189. Pozemok parc. č. XXXX/XXX je obohnaný z troch strán plotom, nachádzajú sa na ňom stromy a tráva a tvorí priľahlú plochu k ihrisku. K tomuto pozemku bolo možné dostať sa cez otvorenú bránu, bol teda v čase obhliadky voľne prístupný. Nebol zastavaný, nachádzala sa na ňom len betónová plocha o rozmeroch asi 2 x 2 m² s kovovým poklopom. Pozemok parc. č. XXXX/XXX bol rozdelený na temer polovicu valom, na ktorom sa nachádzala náletová zeleň a kríky. Priamo na pozemku rástla tráva a vzrastlé stromy a nebol zastavaný. Pozemok parc. č. XXXX/XXX bol rovnako predelený valom bez kultivovanej zelene. Na väčšej časti pozemku bola tráva a stromy, na trávnej ploche sa nachádzali betónové plochy o veľkosti asi 3,5 x 3,5 m². Na druhej, menšej časti pozemku sa nachádzala neupravená zeleň, stromy kríky a kovový odpad, zložený na kopu.

Svedkyňa Z. Č. v rámci svojho výsluchu uviedla, že v príspevkovej organizácii Správa telovýchovných a rekreačných zariadení HM SR Bratislavy (pozn. súdu ďalej len "STARZ") pracuje od roku 1983, v súčasnej dobe ako námestníčka riaditeľa. Sporné pozemky sú v správe STARZ od roku 1995, pričom v roku 2007 boli z tejto správy odňaté a bol medzi hlavným mestom a STARZ uzavretý nájomný vzťah. Opätovne boli sporné pozemky dané do správy STARZ asi v roku 2014. Časť z týchto pozemkov a to pozemok parc. č. XXXX/XXX, XXXX/XXX a časť pozemku XXXX/XX bola daná do prenájmu spoločnosti PROSPORTAM, s.r.o.. Časť pozemku parc. č. XXXX/XX, nachádzajúca sa pri cestnej komunikácii, nebola daná do nájmu, a zostala iba v správe STARZ, pričom slúži na parkovanie motorových vozidiel návštevníkov kúpaliska Z. L. ako odstavná plocha. Pozemok parc. č. XXXX/XXX tvorí vedľajšiu trávnatú plochu k tenisovým kurtom, nachádzajúcim sa na pozemku vedľajšom. Celý areál spolu s kurtmi a halou je využívaný na športové účely a to celoročne. Na pozemku parc. č. XXXX/XXX a časti pozemku parc. č. XXXX/XXX sa kedysi nachádzali ubytovacie zariadenia, ktoré sú v súčasnej dobe zbúrané. Na týchto pozemkoch sú organizované kultúrne podujatia a taktiež slúžia na parkovanie. V minulosti táto časť pozemkov slúžila ako autokemp a stanový tábor. Svedkyňa uviedla, že účelom zverenia sporných

pozemkov STARZ bolo to, aby spolu s ostatnými pozemkami tvorili súčasť areálu a zabezpečovali ubytovacie služby, prevádzky kurtov a reštaurácie, príslušných sociálnych zariadení. Poukázala na to, že bolo vypracovaných viacero koncepcií využitia celého areálu, vrátane urbanistickej štúdie, ich cieľom bolo zveľaďovanie a rozširovanie športových a rekreačných možností v súlade so zameraním na účel, na ktoré sú predmetné pozemky určené a to na rekreáciu a šport. V súčasnej dobe je zámer využiť aj sporné pozemky na vybudovanie celoročného športového zariadenia. Nakoľko sporné pozemky sú súčasťou areálu Z. Z. L., svedkyňa nemala vedomosť o tom, že by existoval plán na ich poľnohospodárske využitie.

Svedkyňa W. U. pracuje pre STARZ od roku 1985, v súčasnej dobe ako technická námestníčka. Uviedla, že sporné pozemky boli využívané na rekreačné a športové účely. Po nahliadnutí do geometrického plánu konštatovala, že parc. č. XXXX/XXX sa nachádza vedľa tenisového kurtu a slúži ako príľahlá plocha pre jeho návštevníkov. Časť pozemku parc. č. XXXX/XXX slúži ako odstavná plocha pre návštevníkov areálu Z. L.. Na pozemku parc. č. XXXX/XXX boli kedysi umiestnené chatky pre rekreatantov. Táto plocha je príležitostne využívaná pre kultúrne podujatia, napríklad tento rok boli organizované hiphopové cvičenia. Chatky na pozemku parc. č. XXXX/XXX boli, podľa vedomostí svedkyne, zlikvidované, pretože v nich bývali bezdomovci, dokonca v nich vypukol požiar. Chatky už boli neužívateľné aj vzhľadom k tomu, že boli vybudované v 70. tých rokoch. To že boli odstránené, nemalo vplyv na zmenu užívania pozemkov. Celý areál slúži športu a rekreácii. Zo strany STARZ ako aj hlavného mesta boli vypracované viaceré koncepcie, ktoré počítajú s využitím pozemkov na účely športu a rekreácie, pričom s týmto počíta aj územný plán mesta. Všetky sporné pozemky sú súčasťou areálu Z. Z. L.. Nemala vedomosť o tom, že by pozemky mali byť využívané na poľnohospodárske účely.

Navrhovateľ do spisu založil aj fotodokumentáciu, ktorej obsahom bolo zobrazenie vedľajších pozemkov. Na priložených fotografiách sa nachádzali hospodárske zvieratá.

Podľa § 2 ods. 1 a 2 zákona č. 161/2005 Z.z. o navrátení vlastníctva k nehnuteľným veciam cirkvám a náboženským spoločnostiam a prechode vlastníctva k niektorým nehnuteľnostiam (ďalej len zákon č. 161/2005 Z.z.) Vlastnícke právo sa vracia k nehnuteľným veciam, ktoré tvoria

- a) poľnohospodársku pôdu, 2)
- b) hospodárske budovy a iné stavby patriace k pôvodnej hospodárskej usadlosti,
- c) lesný pôdny fond, hospodárske stavby a ostatné stavby súvisiace s ním,
- d) podiely spoločnej nehnuteľnosti.

Právo na navrátenie vlastníctva k nehnuteľným veciam podľa odseku 1 môže uplatniť oprávnená osoba, ktorou je registrovaná cirkev a náboženská spoločnosť so sídlom na území Slovenskej republiky vrátane ich útvarov, ktoré majú právnu subjektivitu, 5) ktorých nehnuteľná vec prešla do vlastníctva štátu, obce v období od 8. mája 1945, židovským náboženským obciam od 2. novembra 1938 do 1. januára 1990 spôsobom uvedeným v § 3.

Podľa § 3 ods. 1 písm. c) zákona č. 161/2005 Z.z. oprávnenej osobe sa navráti vlastníctvo k nehnuteľným veciam, ktoré prešli do vlastníctva štátu alebo obce na základe odňatia bez náhrady postupom podľa zákona č. 142/1947 Zb. o revízii prvej pozemkovej reformy alebo podľa zákona č. 46/1948 Zb. o novej pozemkovej reforme (trvalej úprave vlastníctva k poľnohospodárskej a lesnej pôde),

Podľa § 4 ods. 1 zákona č. 161/2005 povinnou osobou je právnická osoba, ktorá ku dňu účinnosti tohto zákona spravuje nehnuteľné veci vo vlastníctve Slovenskej republiky, obce alebo nehnuteľnú vec drží. Podľa § 5 ods. 1 zákona č. 161/2005 z.z. právo na navrátenie vlastníctva k nehnuteľným veciam môže uplatniť oprávnená osoba písomnou výzvou voči povinnej osobe do 30. apríla 2006, ak v tejto lehote preukáže skutočnosti podľa § 3. Neuplatnením práva v tejto lehote právo zaniká.

Podľa § 2 písm. b) zákona č. 220/2004 Z.z. o ochrane a využívaní poľnohospodárskej pôdy a o zmene zákona č. 245/2003 Z.z. o integrovanej prevencii a kontrole znečisťovania životného prostredia a o zmene a doplnení niektorých zákonov, v znení účinnom do 31.8.2007, na účely tohto zákona sa rozumie poľnohospodárskou pôdou produkčne potenciálna pôda evidovaná v katastri nehnuteľností (ďalej len "kataster") ako orná pôda, chmeľnice, vinice, ovocné sady, záhrady a trvalé trávne porasty.

Podľa § 10 ods. 1 zákona č. 220/2004 Z.z. orgán ochrany poľnohospodárskej pôdy (§ 23) z vlastného podnetu alebo na žiadosť vlastníka alebo užívateľa rozhodne, ak sú pochybnosti o tom, či pozemok je alebo nie je poľnohospodárska pôda.

Podľa § 10 ods. 2 zákona č. 220/2004 Z.z. predmetom rozhodovania podľa odseku 1 sú poľnohospodárske druhy pozemkov, ktoré

- a) vplyvom prírodných procesov a účelom využívania zmenili svoj charakter tak, že ich nemožno poľnohospodársky obrábať, ako sú rokliny, výmole, vysoké medze s krovínami alebo s kamením, a pozemky, ktoré neposkytujú trvalý úžitok z iných dôvodov, najmä plochy zarastené krovínami alebo zanesené štrkom či kamením, slatiny, plochy zamokrené alebo porastené rašelinovým machom, málo úrodné plochy,
- b) charakterom pôdneho profilu a vlastnosťami zodpovedajú charakteru poľnohospodárskej pôdy, ale sú v katastri evidované ako nepoľnohospodárske pozemky,
- c) sú dlhodobo zalesnené a sú vhodné na preradenie do lesného pôdneho fondu s cieľom usporiadať ich evidenciu v katastri.

Podľa § 11 ods. 1 zákona č. 220/2004 Z.z. orgán ochrany poľnohospodárskej pôdy (§ 23) z vlastného podnetu alebo na základe žiadosti vlastníka, prípadne užívateľa rozhodne o zmene poľnohospodárskeho druhu pozemku, ak

- a) pred 25. júnom 1992 vplyvom ľudskej činnosti zmenil svoj charakter a nezodpovedá poľnohospodárskej pôde,
- b) bol administratívne odňatý z poľnohospodárskeho pôdneho fondu a zanikol dôvod a účel odňatia, pričom nezmenil charakter poľnohospodárskej pôdy.

Podľa § 23 ods. 1 písm. b) zákona č. 220/2004 Z.z. Obvodný pozemkový úrad rozhoduje o zmene druhu poľnohospodárskeho pozemku podľa § 9 až 11.

Súd, s poukazom § 132 Občianskeho súdneho poriadku, vyhodnotil predložené dôkazy podľa svojej úvahy a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti, prihliadol na všetko, čo vyšlo za konania najavo, obsah spisu a jednotlivé tvrdenia účastníkov konania a vychádzajúc zo znenia vyššie citovaných zákonných ustanovení, dospel k záveru, že ochranu nárokom uplatneným v tomto občianskoprávnom sporovom konaní, súd nemôže poskytnúť a návrh v celom rozsahu zamietol.

Vychádzajúc z tvrdení a skutkovej a právnej argumentácie účastníkov konania, súd ustálil v podstate jedinú skutočnosť, ktorá bola medzi účastníkmi konania sporná a od ktorej ustálenia a jej následného právneho posúdenia, bolo závislé aj rozhodnutie súdu vo veci samej. Týmto sporným momentom bolo ustálenie spôsobilosti predmetu vydania, teda toho, či v petite návrhu na začatie konania označené pozemky, tvoria s prihliadnutím na ich charakteristiku, spôsob užívania a ostatné identifikačné znaky také nehnuteľnosti, ktoré majú byť v zmysle reštitučného zákona vydané oprávnenému subjektu.

Napriek neexistencii obsahovo iných námietok voči návrhu na začatie konania zo strany odporcu, ako námietky o nespôsobilosti vydania predmetu konania, súd v rámci odôvodnenia, krátko poukazuje aj na ostatné skutkové a právne otázky, ktoré v konaní o navrátenia vlastníckeho práva v zmysle reštitučného zákona (č. 161/2005 Z.z.), musia byť ustálené a skúmané.

Je nesporné, že účelom zákona č. 161/2005 Z.z. (reštitučného zákona) bolo odstránenie resp. zmiernenie majetkových krívd, ktoré boli spôsobené cirkvám a náboženským spoločnostiam a to tak, že zákon konštituoval vznik zákonného nároku na navrátenie vlastníctva k nehnuteľným veciam za splnenia zákonných podmienok a v rozsahu určenom týmto zákonom. Oprávnenou osobou v zmysle § 2 ods. 2 tohto zákona bola registrovaný cirkev so sídlom na území SR vrátane jej útvarov, ktoré majú právnu subjektivitu s ktorých nehnuteľná vec prešla do vlastníctva štátu v období od 8.mája 1945 do 1.1.1990. Je nesporné, že vlastníkom nehnuteľností, ktorých vydanie je predmetom tohto konania, bola v minulosti Rímskokatolícka cirkev v Račišdorfe, čo vyplýva z priložených PKV vložiek č. XX a XXX. Tieto boli vedené v špecifikovaných pozemkovoknižných vložkách ako role. Pozemky boli výmerom Ústredného národného výboru v Bratislave zo dňa 6.2.1950 v zmysle § 1 ods. 3 zákona č. 46/1948 Sb. vykúpené z vlastníctva pôvodného vlastníka štátom. Tieto skutočnosti neboli medzi účastníkmi konania sporné. Súd v tejto súvislosti uvádza, že navrhovateľ v konaní preukázal nielen existenciu svojej právnej subjektivity ale aj to, že je nositeľom aktívnej vecnej legitímácie v konaní a ako taký je subjektom, ktorý v zmysle zákona spĺňa charakteristiku osoby oprávnenej. Ide jednoznačne o útvar riadne registrovanej cirkvi na území SR, ktorá svoje postavenie ako autonómneho subjektu medzinárodného práva dôvodne odvodzuje jednak z obsahu základnej zmluvy medzi Slovenskou republikou a Svätou stolicou, ktorá

nadobudla právoplatnosť dňa 18.12.2000 a je uverejnená v Oznámení MZV SR č. XXX/XXXX. V zmysle tejto zmluvy si obe zmluvné strany vzájomne uznali svoju právnu subjektivitu. Slovenská republika touto zmluvou jednoznačne uznáva nezávislosť a autonómiu a teda vnútornú a právnu subjektivitu Rímskokatolíckej cirkvi a to v súlade s jej vlastným právnym poriadkom, teda v súlade s kánonickým právom. Rímskokatolícka cirkev v rámci svojej vnútornej štruktúry etabluje viaceré subjekty práva. Farnosť predstavuje, vzhľadom na obsah predložených listinných dokladov (potvrdenia MK SR zo dňa 14.10.2014,) a vychádzajúc z Kódexu kánonického práva (kánon 515 ods. 3) a prípisu Konferencie biskupov Slovenska zo dňa 12.3.2002, samostatný subjekt práv, ktorý disponuje právnou subjektivitou a ako taký môže konať samostatne pred orgánmi štátu, teda aj súdom. Nakoľko ani odporca nenamietal existenciu právnej subjektivity a vychádzajúc z obsahu predložených listinných dôkazov, súd nemal pochybnosť o tom, že navrhovateľ je nositeľom nielen právnej ale aj procesnej subjektivity v tomto konaní. Rovnako v otázke aktívnej legitímácie, súd vychádzal z potvrdenia MKSR zo dňa 14.10.2014, ktoré konštatovalo existenciu právneho nástupníctva navrhovateľa vo vlastníctve nehnuteľností Rímskokatolíckej cirkvi, ktoré sú vedené v PKV č. XX H. XXX P. W..Ú.. G.. V tejto súvislosti súd opäť konštatuje, že odporca nenamietal neexistenciu aktívnej vecnej legitímácie navrhovateľa v konaní.

Z vyššie uvedeného možno jednoznačne uzavrieť, že navrhovateľ ako útvar cirkvi registrovanej na území SR, ktorý má oprávnenie za ňu vo veci konať, s prihliadnutím na nespornú existenciu jeho vlastníctva k sporným pozemkom (pôvodne role) pred vydaním výmeru zo dňa 6.2.1950, ich odňatie bez náhrady postupom podľa zákona č. 46/1948 Zb. o novej pozemkovej reforme, je osobou v zmysle reštitučného zákona oprávnenou na uplatnenie si nároku pred súdom.

Navrhovateľ v konaní preukázal, že dodržal aj zákonnú prekluzívnu lehotu na uplatnenie si práva na navrátenie vlastníctva k sporným nehnuteľnostiam, keď obe výzvy doručil povinnej osobe dňa 27.4.2006. V konaní nebola sporná ani existencia pasívnej vecnej legitímácie odporcu v konaní, keď v zmysle výpisu z predloženého LV vystupoval ako výlučný vlastník sporných nehnuteľností odporca, ktorý ako jediný, hoci časť sporných nehnuteľností bola v správe iného subjektu, mohol s týmito nakladať a teda ako jedinému mu prislúcha aj povinnosť prípadného vydania nehnuteľnosti oprávnenej osobe v zmysle reštitučného zákona.

Súd v súvislosti s tvrdeniami navrhovateľa preskúmal aj samotné výzvy na navrátenie vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam, ktoré zaslal navrhovateľ odporcovi dňa 27.4.2006, a to po ich obsahovej stránke ako aj v kontexte ich ustálenia ako perfektného právneho úkonu. Súd konštatuje, že v samotných výzvach navrhovateľ konkretizoval a nezameniteľne špecifikoval jednak ustanovenia reštitučného zákona, na ktoré sa odvolával a z ktorých odvodzoval svoj nárok, ale najmä jednotlivé sporné nehnuteľnosti (uvedeným všetkých potrebných identifikačných údajov). Zároveň opísal aj okolností prechodu vlastníctva z pôvodného vlastníka na štát, keď odkázal na obsah pozemkovoknižných vložiek. Podľa názoru súdu, takto formulovaná písomná výzva predstavuje zákonom predpokladaný právny úkon, z ktorého obsahu sú zrejmé všetky podstatné skutočnosti predpokladané aj samotným reštitučným zákonom, a ktorý následne predstavuje jednu z podmienok úspešnosti uplatnenia si nároku na súde. Rovnako ani splnenie tejto podmienky odporca nenamietal a súd sa stručne zaoberal výsledkami preskúmania tejto podmienky, nakoľko na možnú problematickosť ustálenia tohto záveru poukázal vo svojich vyjadreniach samotný navrhovateľ.

Ako už bolo vyššie uvedené, jediným sporným momentom, ktorý bol predmetom skutkovej a právnej argumentácie oboch sporových strán, zostalo ustálenie spôsobilosti sporných pozemkov na vydanie a to vzhľadom na ich charakteristiku, druh, spôsob skutočného využívania, možnosti využívania ako aj ich konkrétnu špecifikáciu v katastri nehnuteľností. Sporové strany, uvedomujúc si nosnú spornú otázku v konaní, zamerali svoju pozornosť na predkladanie listinných dôkazov a na návrhy iných dôkazov, ktorých účelom malo byť osvedčenie nimi zaujímaného stanoviska v konaní. Súd, vychádzajúc z tvrdených skutočností a predložených dôkazov a viazaný obsahom zákonnej úpravy, preskúmal jednak faktický stav sporných pozemkov ich fyzickým obhliadnutím, pričom prihliadol na obsah listinných dôkazov ako aj svedecké výpovede. V prvom rade vychádzal zo samotného zákonného znenia § 2 ods. 1 reštitučného zákona, ktorý exaktne uvádza, ktoré nehnuteľné veci možno považovať za spôsobilé na vydanie a to ich konkrétnym vymenovaním. Nakoľko písm. b), c) a d) § 2 ods. 1 neboli pre toto konanie relevantné, cieľom dokazovania bolo nesporne osvedčenie skutočnosti, že sporné pozemky tvoria poľnohospodársku pôdu, tak ako to vyplýva z ustanovenia § 2 ods. 1 písm. c) reštitučného zákona a ako to vo svojich

vyjadreniach zdôrazňoval aj navrhovateľ. Zákon v tomto prípade jednoznačne za účelom definície pojmu "poľnohospodárska pôda" odkazuje na inú zákonnú úpravu a to zákon č. 220/2004 Z.z. Ten rovnako exaktne definuje pojem poľnohospodárska pôda nasledovne- produkčne potenciálna pôda evidovaná v katastri nehnuteľností ako orná pôda, chmeľnice, vinice, ovocné sady, záhady a trvalé trávne porasty. Znamená to, že zákon ako podmienku vymedzuje povinnosť evidencie pozemkov v katastri nehnuteľností určitým spôsobom, resp. určitým druhom pozemku. Z výpisu z katastra nehnuteľností bolo nesporne preukázané, že sporné pozemky boli druhovo vymedzené ako zastavané plochy a nádvorcia resp. ostatné plochy. Preto, ak by súd pripustil reštriktívny výklad ustanovenia § 2 ods. 1 písm. b) zákona č. 220/2004 Z.z., musel by konštatovať neprípustnosť vydania sporných pozemkov, už len z dôvodu, že ako také nie sú ako poľnohospodárska pôda vedené v katastri nehnuteľností. V tejto súvislosti ale súd súhlasil s názorom odporcu, že takýto výklad zákona by bol v rozpore s účelom samotného reštitučného zákona, kedy bolo nepochybne úmyslom zákonodarcu aspoň čiastočne odstrániť majetkové krivdy, ku ktorým došlo v minulosti a ktorých výsledkom bolo odňatie vlastníckeho práva v rozpore so všeobecne a medzinárodne uznávanými pravidlami a rozsahom základných ľudských práv a slobôd. Podľa názoru súdu, hoci v tomto prípade zákonná úprava predstavuje nesporne mantinely, v ktorých medziach sa súd môže a má pohybovať, práve výklad zákona v extenzívnej forme, s prihliadnutím na skutočný stav vecí a charakter uplatneného nároku, umožňuje súdu aplikovať zákon s prihliadnutím na všetky rozhodujúce okolnosti, čím dokáže lepšie a hlavne spravodlivejšie pretaviť obsah právnej úpravy do reálneho usporiadania občianskoprávných vzťahov. Preto v prípade preukázania, že pozemky reálne slúžia poľnohospodárskej výrobe, sú s touto spojené, prípadne pre jej výkon sú nevyhnutné, je možné priznať navrátenie vlastníckeho práva aj k pozemkom, ktoré v čase uplatnenia nároku neboli vedené ako poľnohospodárska pôda. Bolo preto povinnosťou navrhovateľa, aby súdu preukázal a nesporne osvedčil, že sporné pozemky, ktoré v minulosti nepochybne boli poľnohospodárskou pôdou, sú aj v súčasnej dobe takto využívané, resp. sú na takéto využitie v kontexte všetkých skutkových okolností plne spôsobilé, bez toho, aby došlo k zásahu do ich terajšieho reálneho využitia. Súd sa nestotožnil s názorom navrhovateľa, že na konštatáciu existencie charakteristiky sporných pozemkov ako poľnohospodárskej pôdy postačuje, že tak boli vedené v minulosti v pozemkovoknižnej vložke. Samotný zákon, a v tomto prípade jeho exaktné znenie nemožno vylúčiť ani zmierniť prípadným rozširujúcim výkladom, uvádza, že nehnuteľnosti možno vydať, len keď tvoria poľnohospodársku pôdu v súčasnej dobe. Táto zákonná požiadavka je logická aj v kontexte celého uplatneného nároku a jeho úpravy. Bolo totiž nesporne záujmom zákonodarcu, aby navrátil niektoré nehnuteľnosti ich predchádzajúcim vlastníkom, reflektujúc prax, okolnosti a právne súvislosti ich odnímania, avšak nemohol opomenúť uplynutie pomerne dlhého času, kedy nesporne mohlo dôjsť k zmene užívania nehnuteľností, najmä s prihliadnutím na to, že štát v mnohých prípadoch tieto užíval na verejnoprospešné účely, športové, kultúrne a iné spoločensky žiaduce účely. Uplynutím času, mnohé pozemky boli zastavané, alebo včlenené do intravilánu obce alebo mesta tak, že to vylučuje možnosť reálneho poľnohospodárskeho využitia týchto pozemkov. Preto aj podľa názoru súdu, aby bolo možné pozemky vydať, musia zodpovedať charakteristike poľnohospodárskej pôdy a ako také môžu byť reálne využívané aj v súčasnej dobe. V opačnom prípade by nebola naplnená základná zákonná požiadavka.

Vzhľadom na vyššie uvedené úvahy, súd po vykonanom dokazovaní dospel k záveru, že sporné pozemky, ktorých vydania sa navrhovateľ v konaní domáha nespĺňajú svojou charakteristikou pozemky, ktoré by bolo možné objektívne označiť ako spôsobilý predmet vydania v zmysle reštitučného zákona. Po obhliadke nehnuteľností si súd urobil obraz o ich reálnom stave. Musí konštatovať, že pozemky susedia s areálom Z. L., s ktorým tvoria dispozične pomerne kompaktný celok. Časť pozemkov (parc. č. XXXX/X a parc. č. XXXX/X) sú trvalo zverené do správy(alebo nájmu) STARZ ako príspevkovej organizácie, ktorej predmetom činnosti je nepochybne snaha o zabezpečenie prevádzky a funkčnosti športových zariadení, prístupných verejnosti, ktorých účelom je nesporne umožnenie plnohodnotného trávenia voľného času obyvateľov mesta Bratislavy. Pozemok, vyznačený v geometrickom pláne parc. č. XXXX/XXX je v podstate celý súčasťou oploteného športového areálu, v jeho blízkosti sa nachádzala nafukovacia športová hala, ihriská. Sám o sebe predstavuje príľahlý pozemok k ihrisku, čo vyplýva z fotodokumentácie urobenej súdom na obhliadke. Je preto absolútne vylúčené, aby mohol slúžiť poľnohospodárskej výrobe, nakoľko v podstate obkolesuje užívané ihrisko, ktorého návštevníci nepochybne využívajú aj sporný pozemok. Preto je vylúčená možnosť jeho užívania iným spôsobom, ako ten, ktorý vymedzuje kataster nehnuteľností. Tento pozemok je navyše v správe STARZ, na ktorého funkciu a pôsobnosť súd poukázal už vyššie. Rovnako v správe STARZ je aj časť pozemku vymedzeného geometrickým plánom ako pozemok parc. č. XXXX/XXX. Na časti tohto pozemku boli kedysi chatky, ktorých pozostatky(v podobe betónových plôch, na ktorých stáli) sú viditeľné aj dnes a ktorých existenciu

potvrdili aj zamestnankyne STARZ ako svedkyne. Je nesporné, že v minulosti časť tohto pozemku bola užívaná na verejné účely športového a rekreačného charakteru. Ako takéto predpokladá ich funkčné využitie aj Územný plán HM SR Bratislavy. Okrem toho svedkyne potvrdili, že na celom pozemku parc. č. XXXX/XXX sú aj v dnešnej dobe organizované rôzne kultúrne podujatia. Súd po obhliadke môže konštatovať, že tento pozemok je z väčšej časti zatrávnený a od menšej časti je oddelený valom. Táto menšia časť, síce vykazovala znaky zanedbania (neupravená, kovový odpad a podobne), ale ako taká (obkolesená pozemkami, ktorých využitie na poľnohospodárske účely je úplne vylúčené) nie je schopná reálneho poľnohospodárskeho využitia. Čo sa týka pozemku parc. č. XXXX/XXX, tento rovnako rozdelený valom na pomerne rozsiahle trávnaté plochy, redšie zarastené stromami, resp. jeho rozlohou asi polovičná časť, slúži v súčasnej dobe, podľa vyjadrenia svedkýň, ako parkovacie miesto pre návštevníkov areálu Z. L.. Túto skutočnosť nenamietal ani odporca a hoci parkovisko tu nie je zriadené oficiálne, súdu je známa skutočnosť, že na tejto ploche, najmä v letných mesiacoch, bývajú odstavované autá návštevníkov Z. L..

V tejto súvislosti súd poukazuje aj na územný plán mesta, ktorý pre toto územie predpokladá využitie, korešpondujúce s jeho polohou v intraviláne mesta, kedy susedí s pozemkami verejného kúpaliska, je súčasťou športového areálu a v podstate do dnešnej doby slúži na verejnoprospešné účely, organizujú sa na ňom príležitostne kultúrne a športové podujatia, prípadne ho využívajú návštevníci kúpaliska ako odstavnú plochu pre automobily. Aj vzhľadom na včlenenie a geografickú polohu sporných pozemkov, je podľa názoru súdu nemožné, vykonávať na týchto pozemkoch akúkoľvek poľnohospodársku výrobu, pre jej účely v súčasnej dobe pozemky neslúžia, nie sú na jej realizáciu nevyhnutné, ani nepredstavujú poľnohospodársky produktívnu pôdu, ktorá by mohla spĺňať účel, prislúchajúci tomuto druhu pozemku.

V tejto súvislosti nemožno opomenúť reagovať ani na tvrdenie navrhovateľa, že v geometrickom pláne, prostredníctvom ktorého došlo k odčleneniu sporných pozemkov, boli tieto pozemky vyznačené druhovo ako trvalé trávnaté porasty. Tu sa súd priklonil k argumentácii odporcu, ktorý poukázal na charakter geometrického plánu resp. skutočnosť, že pri jeho vyhotovovaní, hoci autorizovaným geodetom, nemožno meniť účel využitia pozemkov tak, aby to bolo záväzné pre iné štátne orgány alebo súdy. Takýmto spôsobom by skutočne dochádzalo k obchádzaniu zákonných kompetencií príslušných správnych orgánov, konkrétne v tomto prípade (v rozhodnom čase) Obvodného pozemkového úradu, ktorý v zmysle zákona č. 220/2004 Z.z. bol príslušný na rozhodovanie o zmene druhu poľnohospodárskeho pozemku. Aj zákon v tomto prípade akcentoval potrebu skúmania, či pozemky, ktorých zmena druhu sa má v katastri vyznačiť, zmenili svoje vlastnosti tak, aby napriek skutočnosti, že sú v katastri evidované ako " nepoľnohospodárske pozemky" svojim charakterom poľnohospodárskemu pozemku zodpovedajú. Nemožno preto súhlasiť s názorom navrhovateľa, že geometrický plán predstavuje pre účely druhej špecifikácie pozemkov, relevantný dôkaz. Taktiež je podľa názoru súdu irelevantný dôkaz o využívaní údajne susedných pozemkov. To, že na iných pozemkoch v rovnakej lokalite dochádza k chovu hospodárskych zvierat, nemôže mať vplyv na posúdenie charakteru pozemkov, ktorých vydanie je predmetom tohto konania a ktorých osobitosti a špecifiká súd skúmal v súvislosti s celou lokalitou tak, ako bolo vyššie uvedené.

V zmysle vyššie uvedených úvah, súd preto zastáva názor, že vydanie a navrátenie vlastníctva k sporným pozemkom, by bolo v rozpore nielen so znením zákona a jeho účelom, ale najmä by nezodpovedalo skutočnej možnosti ich reálneho využívania navrhovateľom v budúcnosti. Predstavovalo by nepochybne založenie skutkového stavu, kedy by dochádzalo k zbytočnému obmedzovaniu, zásahom a sporným situáciám pri ich užívaní navrhovateľom v kontexte užívania susedných pozemkov odporcom, resp. bežnými občanmi. Z týchto dôvodov súd návrhu, vzhľadom na nespôsobilosť predmetu vydania, vyhovieť nemohol.

O trovách konania súd rozhodol v zmysle § 142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku podľa ktorého súd prizná účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva, proti účastníkovi, ktorý úspech vo veci nemal. Hoci v konaní bol nepochybne úspešný odporca, náhradu trov konania si v konaní neuplatnil a ani mu v konaní žiadne nevznikli.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na tunajšom súde, písomne, v troch vyhotoveniach.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 O. s. p.).

Odvolanie proti rozsudku, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že (§ 205 ods. 2 O. s. p.)

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie.